

Πυθαγόρου μαθητής, μέλλων ὑπό τινων ἀναιρεῖσθαι, ἐπειδὴ
 τὰς ἐρινύας ἐπεκαλέσατο καὶ τοὺς τιμωροὺς θεοὺς, ἐποίησε
 τοὺς ἐπιβουλεύοντας πάντας ἄρδην περὶ ἑαυτοῖς ἀποσφα-
 γῆναι, οὕτω δὴπου καὶ Πυθαγόρας, ἐπαμύνων τοῖς ἀνθρώ- 5
 ποις κατὰ τὴν τοῦ Ἡρακλέους δίκην καὶ ἀνδρείαν, τὸν
 ἐξυβρίζοντα καὶ πλημμελοῦντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκόλασε καὶ θανάτῳ παρέδωκε δι'
 αὐτῶν τῶν χρησμῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, οἷς ἦν αὐτοφυῶς
 συνηρτημένος ἀπὸ τῆς ἐξ ἀρχῆς γενέσεως. τοῦτο μὲν οὖν
 τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ τῆς ἀνδρείας κατόρθωμα ἄχρι τοσοῦ- 10
 223 του μνήμης ἤξιώκαμεν. ἄλλο δὲ τεκμήριον αὐτῆς ποιη-
 σόμεθα τὴν σωτηρίαν τῆς ἐνόμου δόξης, δι' ἣν αὐτός τε
 μόνα τὰ δοκοῦντα ἑαυτῷ ἔπραττε καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ
 λόγου ὑπαγορευόμενα, μήτε ὑπὸ ἡδονῆς μήτε ὑπὸ πόνου
 μήτε ὑπ' ἄλλου τινὸς πάθους ἢ κινδύνου μεθιστάμενος ἀπ' 15
 αὐτῶν, οἷ τε ἑταῖροι αὐτοῦ πρὸ τοῦ τι παραβῆναι τῶν
 ὀρισθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἠροῦντο ἀποθανεῖν, ἐν παντοδαπαῖς
 τε τύχαις ἐξεταζόμενοι τὸ αὐτὸ ἦθος ἀδιάφθορον διεφύ-
 λαττον, ἐν μυρίαῖς τε συμφοραῖς γενόμενοι οὐδέποτε ὑπ'
 αὐτῶν μετετράπησαν. ἦν δὲ καὶ ἀδιάλειπτος παρ' αὐτοῖς 20
 παράκλησις τὸ 'νόμῳ βοηθεῖν αἰεὶ καὶ ἀνομία πολεμεῖν', καὶ
 πρὸς τὸ εἶργειν καὶ ἀπωθεῖσθαι τὴν τρυφήν καὶ συνεθίζε-
 224 σθαι ἀπὸ γενετῆς σὺφροني καὶ ἀνδρικῶ βίῳ. ἦν δὲ τινα
 μέλη παρ' αὐτοῖς πρὸς τὰ ψυχῆς πάθη πεποιημένα, πρὸς
 τε ἀθυμίας καὶ δηγμούς, ἃ δὴ βοηθητικώτατα ἐπινενόητο, 25
 καὶ πάλιν αὖ ἕτερα πρὸς τε τὰς ὀργὰς καὶ πρὸς τοὺς
 θυμούς, δι' ὧν ἐπιτείνοντες αὐτὰ καὶ ἀνιέντες ἄχρι τοῦ
 μετρίου σύμμετρα πρὸς ἀνδρείαν ἀπειργάζοντο. ἦν δὲ καὶ
 τοῦτο μέγιστον εἰς γενναιότητα ἔρμα, τὸ πεπεῖσθαι ὡς